

halmstad förr

På sommarlov i tält nummer 1

7 Dagar djupdyker i Halmstads historia. I en serie reportage berättar våra experter historierna om byggnader och människor som har format staden. I dag har turen kommit till Tylösand.

Som barn på 50- och 60-talet vistades jag mycket i Tältstaden i Tylösand där min farfar hade tält nummer 1. Det var en masonitstuga som vi hade som bas för våra badbesök. Jag undrade ibland över begreppet "tältstaden". För mig var dessa stugor lika med hus. Men det fanns en förklaring har jag förstått senare.

Tylösand etablerades som badort 1915 då en restaurang med hotell del stod klar. Särö,

Båstad och Mölle var förebilder för det nya badparadisets. Här byggdes också en del villor. Miljön blev ganska exklusiv.

Uppe vid Tjuvahålan och ner mot Café Paradiset växte under 1920-talet fram en så kallad "tältstad". Här kunde man hyra ett stycke mark och sätta upp ett tält. Ofta vilade det på en trätrall. Tältstaden blev väldigt populär inte minst bland Halmstadsborna. Atmosfären var mer folklig och avspänd än uppe vid restaurangen några

hundra meter bort.

Redan före andra världskriget började en period då tälten antog mer huslika former. Masonitskivor började tillåtas för att göra dem mer bekväma och väderbeständiga. Vatten drogs in till en central plats på området och toaletter i form av dass byggdes i skogen ovanför kliporna. En livsmedelsaffär skapades också i läcker funkisstil. I början tvingades tältägarna montera isär sina masonittält på hösten och sätta upp dem

Bild från Hallands Konstmuseums bildstation

Tältstaden i Tylösand

på nytt till sommaren. Med tiden fick de stå kvar och kunde betraktas som masonitstugor även om Halmstadsborna fortsatte att kalla dem tält. Denna tältstad kompletterades också med en sommarcamping som främst användes av tillresta turister. På början av 1970-talet revs masonittälten och ersat-

tes med små stugor som bättre motsvarade en ny tids krav på komfort och inte minst brandsäkerhet.

Som jag minns sommarlivet i den gamla tältstaden präglades det av sol, ordning och gemenskap. Det var också ett liv med medhavda smörgåsar, kaffe

och glass. 1950-talets modernitet, transistorradion hördes mellan tälten. Kanske var det Nat King Cole som sjöng om "those hazy-lazy-crazy days of summer".

Anders Bergeneck är en av Halmstads främsta experter på lokal historia och aktiv i föreningen Gamla Halmstad.

redaktion@hstd7dagar.se